

Yedigen / Müsebba

-Metin Özarslan'ın Seven şiirini tesbi-

Haddini aşmaya koşar bu hayat...
Bir şirin hasrettir tahammül fersa
 Ağustos üşütse Ocak kavursa
 Har vurup harmanda akli savursa
 Gözünü yumunca canan buyursa
Dağlara sırlanan sular uyursa
Elinden düşürür külüngü Ferhat...

Görünür vazgeçme burcunda acun
Çözerken her leylin gramerini
 Hokkasına döker gönül terini
 Karıştırır bulur sözün zerini
 Ten içinde saklar aşk defterini
Ne şemsini görür ne kamerini
Hay dilini talim eyleyen Mecnun...

Gözüne mi gelir dert, acı verem
Yürürken yollara yıllara yaşlı
 Unutur sevinci her günü yaşlı
 Hangi hava mümkün kılar ki vaslı
 İçinde mükerrer bir hüzzam faslı
Anlar nedir aşkın nüshası, aslı
İçin için yanıp tutuşan Kerem...

Acıdan umutlu zevkten mustarip
Dolaşıksa nem peşinde bîçare
 Ölse de yüzünü dönmez ağyare
 Yârenle yüreği olur yekpare
 Derdinden dert arar derdine çare
Dağlarından dağ dağlayıp avare
Maşukun izinde kaybolur Garip...

Selvi boyu gider adımı gümrah
İçer bade/zehir aynı öğünde
 Kararan bulutlar gezer göğünde
 Yağmura tutulur her gördüğünde
 Saç sakal bembeyaz olur bir günde
Ayrılığa vasıl olup düğünde
Yazarlar deftere adını Emrah...

Sevilendir evvel sevendir ahir
Demez bir tek türkü zühresiz olsun
 Tel tezene arasında kaybolsun
 İstemez çektiği çilesi dolsun
 Gözüyle arayıp gönlüyle bulsun
Zalimin karanlık boyası solsun
Lime lime artık sevdaya Tahir...

Derler ki sevdiğin ismi ne sultan
Aşk ile bağrını dağlayıp gezer
 Kendi kendisini eğleyip gezer
 Coşkun ırmak gibi çağlayıp gezer
 Gönlünü bir zülfe bağlayıp gezer
Ela göze kurban ağlayıp gezer
Gönülden gönüle Karacaoğlan...